

UZDRAVENIE ŽENY TRPIACEJ NA KRVOTOK A VZKRIESENIE JAIROVEJ DCÉRY (13. nedeľa cez rok)

Keď sa Ježiš znova preplavil loďou na druhý breh, zišiel sa k nemu veľký zástup a bol pri mori. Tu prišiel jeden z predstavených synagógy menom Jairus a len čo ho zazrel, padol mu k nohám a veľmi ho prosil: „Dcéčka mi umiera. Pod' vlož na ňu ruky, aby ozdravela a žila.“ Ježiš odišiel s ním a za ním išiel veľký zástup a tlačil sa na neho. Bola tam aj istá žena, ktorá mala dvanásť rokov krvotok. Veľa vystála od mnohých lekárov a minula celý majetok, ale nič jej nepomohlo, ba bolo jej vždy horšie. Keď sa dopytala o Ježišovi; prišla v zástupe zozadu a dotkla sa jeho šiat. Povedala si totiž: „Ak sa dotknem čo len jeho odevu, ozdraviem.“ A hneď prestala krváčať a pocítila v tele, že je z choroby vyliečená. Ježiš hneď poznal, že z neho vyšla sila. Obrátil sa k zástupu a spýtal sa: „Kto sa to dotkol mojich šiat?“ Jeho učeníci mu vraveli: „Vidíš, že sa na teba tlačí zástup, a pýtaš sa: „Kto sa ma dotkol?“ Ale on sa obzeral, chcel vidieť tú, čo to urobila. Žena, vediac, čo sa s ňou stalo, prišla so strachom a chvením padla pred neho a povedala mu celú pravdu. A on jej povedal: „Dcéra, tvoja viera ťa uzdravila. Chod' v pokoji a buď uzdravená zo svojej choroby.“ Kým ešte hovoril, prišli z domu predstaveného synagógy a povedali: „Tvoja dcéra umrela; načo ešte unúvaš učiteľ?“ Ale keď Ježiš počul, čo hovoria, povedal predstavenému synagógy: „Neboj sa len ver!“ A nikomu nedovolil ísť za sebou, iba Petrovi, Jakubovi a Jakubovmu bratovi Jánovi. Keď prišli k domu predstaveného synagógy, videl rozruch, plač a veľké bedákanie. Vošiel dnu a povedal im: „Prečo sa plašíte a nariekate? Dievča neumrelo, ale spí.“ Oni ho vysmiali. Ale on všetkých vyhnal, vzal so sebou otca a matku dievčaťa a tých, čo boli s ním, vstúpil ta, kde dievča ležalo, chytil ho za ruku a povedal mu: „Talitha kum!“, čo v preklade znamená: „Dievča, hovorím ti, vstaň!“ A dievča hneď vstalo a chodilo; malo totiž dvanásť rokov. I strípili od veľkého úžasu. On im prisne prikázal, že sa to nesmie nik dozvedieť, a povedal, aby dievčaťu dali jesť. (Mk 5,21-43)

Obe ženy spája číslo dvanásť. Jedna dvanásť rokov trpí na krvotok, druhá má dvanásť rokov. Každá z nich iným spôsobom stráca život. Dvanásťka je symbolické číslo zobrazujúce Izrael a obe ženy aj Izrael znázorňujú.

Vo Svätom Písme je krv symbolom života a tak strácanie krvi je obrazom straty života. Príčinou toho je hriech a modloslužba národa, ktoré Izrael vzdialili od Boha. Aj žena trpiaca krvotokom – tak ako Izrael špinavý slúžením iným bohom - je označená ako nečistá.

Dotyk Ježišovho rúcha a viera jej prinášajú očistenie a záchranu. Nehovorí: „ak sa dotknem, budem uzdravená“, ale „budem zachránená“. Spása je viac ako telesné uzdravenie. Žena, ktorá sa vo viere jemne dotýka a dostáva, je v kontraste k zástupu, ktorý sa tlačí, a nedostáva, lebo očakáva málo alebo nič. (podľa tradície je uzdravenou ženou Veronika, ktorá podala Ježišovi šatku na krížovej ceste)

Jairova dcéra má dvanásť rokov. Pre židovské dievčatá tej doby to bol čas zásnub, očakávania ženícha. V dome predstaveného synagógy je však namiesto tanca a veselí smútok a plač.

Nevesta umiera. Je chorá túžbou po Ženíchovi, ktorý ešte neprišiel. Jairova dcéra je obrazom izraelského národa, ktorý túžobne očakáva Mesiáša.

„*Vstaň, moja milá, moja kráska, a pod!*“ – zaznievajú slová z Piesne Piesní (Pies 2,10). Ženich si prichádza pre nevestu a prináša život. Samozrejme tu nejde o život telesný. Písmo často hovorí v obrazoch o duchovných veciach. Ježiš prichádza ako Spasiteľ. A káže, aby hneď dostala najesť. Je to odkaz na Eucharistiu – aj nasledujúca kapitola evanjelia bude spomínať zázračné rozmnoženie chlebov.

V texte je badateľný prechod od čísla dvanásť (symbolu Izraela) k číslu sedem. Spolu sedem ľudí bolo prítomných pri zázraku vzkriesenia Jairovej dcéry (okrem Ježiša a dievčaťa to boli apoštoli a rodičia dievčaťa). Číslo sedem je už číslom znázorňujúcim univerzálnosť spásy, je symbolom celého sveta, kde sa má počnúc od Izraela hlásať evanjelium.